

PETŐFI 200

DEMETER SZILÁRD

SZÜLETÉSNAPODRA*

Petőfi Sándor – mint minden mitikus hős – nem született és nem halt meg. Vagyis ezerszázalékos bizonyossággal nem tudjuk állítani, hogy pontosan mikor és hol született, és azt sem tudjuk, mikor és hol halt meg. Valahonnan jött, valahová ment, szerintem a magyarok Istene baljára, mert az közelebb van a szívhez. A köztes bő 26 évben bevezette a magyarokat a magyar irodalomba. Irodalmi honfoglalása időtállóan bizonyult: azóta nem született olyan magyar író és költő, aki ne viszonyulna valahogyan hozzá. Ha az európai filozófia Platónhoz írt lábjegyzet, akkor a modern magyar irodalom Petőfi köpönyegéből bújt elő. De ami ennél is fontosabb: a magyar olvasók számára is ő a Költő. És hát szerencsés nemzet vagyunk: a mi Költőnk érthető. Élhető. Érzelmileg megérint. Nem kell akadémiai nagydoktori hozzá. Verseinek egy része előadható (úgy is írta azokat), másik része dalolható (ez sem véletlen). Élettörténetében sűrűsödik a közép-európaiság lényege: szlovák származásúként a világszabadság legnagyobb magyar költőjévé írta magát nagyjából hét év alatt, hogy a magyar szabadságért adja életét a ma már Romániához tartozó fehéregyházi csatatéren. Legyünk büszkék erre: kétszáz évvel ezelőtt született az a magyar költő, akitől a világ megtanulta: a szabadság párfogalma nem a rabság, hanem a szerelem. Olvassunk Petőfit, szavaljunk Petőfit, énekeljünk Petőfit!

* A Magyar Nyelvőr szerkesztősége ezzel az összeállítással köszönti a Petőfi 200 emlékét, amelynek során további, a költő életművéhez kapcsolódó írást tervezünk közreadni, valamint a nyár folyamán Petőfi-szótár címmel önálló rendezvényt is tartunk. A szerk.